Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

15 ноември 2012 година*

„Селско стопанство — Регламент (ЕИО) № 1443/82 — Член 3, параграф 4 — Прилагане на системата от квоти в сектора на захарта — Излишък от захар, констатирана от властите на държава членка при последваща проверка, извършена на място при производителя — Отчитане на този излишък при установяване на окончателното количество произведена захар за пазарната година, през която е констатирана разликата“

По дело C-131/11

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Finanzgericht Düsseldorf (Германия) с акт от 8 март 2011 г., постъпил в Съда на 17 март 2011 г., в рамките на производство по дело

Pfeifer & Langen KG

срещу

Hauptzollamt Aachen,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н A. Tizzano, председател на състав, г-н A. Borg Barthet, г-н M. Ilešič, г-н M. Safjan (докладчик) и г-жа M. Berger, съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,

секретар: г-жа A. Impellizzeri, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 9 февруари 2012 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Pfeifer & Langen KG, от D. Ehle и C. M. Hagemann, Rechtsanwälte,

— за Hauptzollamt Aachen, от г-н M. Lambertz и г-жа R.-M. Gleim-Arnold, в качеството на представители,

— за Европейската комисия, от г-н P. Rossi и г-н B. Schima, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 29 март 2012 г.,

* Език на производството: немски.

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 3, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 1443/82 на Комисията от 8 юни 1982 година относно установяване на подробни правила за прилагането на системата от квоти в сектора на захарта (ОВ L 158, стр. 17 и поправка в ОВ L 169, стр. 39), изменен с Регламент (ЕО) № 392/94 на Комисията от 23 февруари 1994 г. (ОВ L 53, стр. 7, наричан по-нататък „Регламент № 1443/82“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Pfeifer & Langen KG (наричано по-нататък „Pfeifer & Langen“) и Hauptzollamt Aachen по повод на излишък от захар, установен от германските власти в рамките на последваща проверка, извършена на място при производителя, и на пазарната година, към която този излишък трябва да се отнесе.

Правна уредба

3 Регламент (ЕИО) № 1785/81 на Съвета от 30 юни 1981 година относно общата организация на пазарите в сектора на захарта (ОВ L 177, стр. 4), изменен с Регламент (ЕО) № 1148/98 на Комисията от 2 юни 1998 г. (ОВ L 159, стр. 38, наричан по-нататък „основният регламент“), е целял в рамките на общата организация на пазарите в сектора на захарта (наричана по-нататък „ООП на захарта“) да запази необходимите гаранции, що се отнася до заетостта и жизненото равнище на производителите на основните продукти, като производителите на захар, в Европейската общност и посредством стабилизиране на пазара на захарта да гарантира сигурност в снабдяването със захар на всички потребители на разумни цени.

4 В този смисъл основният регламент е уреждал въпросите на производството, вноса и износа на захарта. Той е предвиждал по-специално система от разпределени на предприятията производствени квоти, която съгласно петнадесето съображение от него представлява средство да се гарантират на производителите общностните цени и пласирането на тяхната продукция.

5 В рамките на тази система от квоти на всяка държава членка се разпределя по-конкретно основно количество национална продукция за всяка пазарна година (тоест от 1 юли на текущата година до 30 юни на следващата година). Във всяка държава членка това количество се разпределя според установени в основния регламент критерии между предприятията производители под формата на производствени квоти А и Б.

6 Член 24, параграф 1, втора алинея от основния регламент е предвиждал:

„По смисъла на настоящия регламент:

а) „захар А“ [...] означава всяко количество произведена захар [...], отнесено към конкретна пазарна година и произведено от съответното предприятие в рамките на неговата квота А;

б) „захар Б“ [...] означава всяко количество произведена захар [...], отнесено към конкретна пазарна година и произведено от съответното предприятие извън неговата квотата А, но в рамките на сбора от неговите квоти А и Б;

в) „захар В“ [...] означава всяко количество произведена захар [...], отнесено към конкретна пазарна година и произведено от съответното предприятие извън сбора от неговите квоти А и Б или от предприятие без квота“ [неофициален превод].

7 Захарта от квотата А, която представлява потреблението в Общността, може да се продава свободно на общия пазар и нейното пласиране е гарантирано от интервенционната цена. Захарта от квотата Б също може да се продава свободно на общия пазар, но без гаранцията на интервенционната цена, или да се изнася в трети страни с възстановяване при износа. Захарта В не може да се ползва нито от режима на подпомагане на цените, нито от този за възстановявания при износа.

8 Тъй като ООП на захарта се основава на система на самофинансиране, разходите за възстановяванията при износ се финансират от производствените налози, като същевременно върху производството на захар В не се налага никакъв налог. Освен това захарта В трябва да се пласира извън Общността, за да се продаде на световния пазар.

9 В това отношение член 26 от основния регламент е гласял:

„1. […] захарта В, която не е пренесена към следващ период съгласно член 27, […] не може да бъде продавана на вътрешния пазар на Общността и трябва да бъде изнесена в този вид преди 1 януари на календарната година, следваща въпросната пазарна година.

[…]

3. Редът за прилагането на настоящия член е определен по процедурата, предвидена в член 41.

Този ред предвижда по-конкретно удържането на такса върху захарта В […], посочена в параграф 1, чийто износ в този вид в предвидения срок не е било доказано към определена дата“ [неофициален превод].

10 Член 27, параграфи 1 и 2 от основния регламент е предвиждал:

„1. Всяко предприятие е свободно да реши да прехвърли цялата или част от произведената захар извън своята квота А към следващата пазарна година, като прехвърленото количество се третира като част от произведеното през тази година. Това решение е неотменяемо.

[…]

2. Предприятията, които вземат решението, посочено в параграф 1:

— информират съответната държава членка преди 1 февруари за количеството или количествата захар, което или които се пренася(т),

— и приемат да съхраняват това количество или количества, подлежащи на прехвърляне, през период от дванадесет последователни месеца, считано от дата, която следва да се определи. За този период разходите по складирането се възстановяват съгласно член 8 и за прехвърлената захар В и за захарта А и Б, превърнати в прехвърлена захар В след прилагането на член 23, параграф 4а.

[…]“ [неофициален превод].

11 Член 27, параграф 3 от основния регламент е предвиждал:

„Подробни правила за прилагането на настоящия член, които могат да ограничават количествата захар, които могат да се пренасят, се приемат съгласно процедурата, посочена в член 41.

Тези правила предвиждат по-специално налагането на такса за количеството, което трябва да се съхранява […],пласирано през задължителния срок на съхранение“ [неофициален превод].

12 Член 28 от основния регламент е установявал ръководните критерии за определяне на налозите върху производството, по-специално върху производството на захар А и Б. Тези налози са събирани от държавите членки.

13 Приетият на основание член 26, параграф 3 от основния регламент Регламент (ЕИО) № 2670/81 на Комисията от 14 септември 1981 година относно определяне на подробни правила за прилагане по отношение на производството над квотите в сектора на захарта (ОВ L 262, стр. 14), изменен с Регламент (ЕО) № 158/96 на Комисията от 30 януари 1996 г. (ОВ L 24, стр. 3, наричан по-нататък „Регламент № 2670/81“), е уточнявал условията, при които износът на захар В се е считал за извършен.

14 Член 1, параграф 1 от Регламент № 2670/81 е имал следното съдържание:

„Износът, посочен в член 26, параграф 1 от [основния] регламент, се счита за извършен, ако:

а) без да се засягат останалите разпоредби на настоящия регламент, доказателството, посочено в член 2, е в притежание на компетентния орган на държавата членка на производство, независимо от това за коя държава членка се изнасят захарта В […];

б) декларацията за въпросния износ е приета от държавата членка на износа преди 1 януари след края на пазарната година, през която [е] произведен[а] захарта В […];

в) захарта В, […] или съответстващо количество по смисъла на член 2, параграф 3, [е] напуснал[а] митническата територия на Общността не по-късно от 60 дни, считано от 1 януари, както е посочено в буква б);

г) продуктът е бил изнесен, без възстановяване и без заплащане на експортна такса, като бяла захар или като сурова неденатурирана захар […].

Освен в случаите на непреодолима сила, ако не са изпълнени всички условия, предвидени в първа алинея, то количествата захар В […] се считат за пласирани на вътрешния пазар.

В случаите на непреодолима сила компетентният орган на държавата членка, на чиято територия [е] произведен[а] захар В […], предприема необходимите мерки с оглед на обстоятелствата, изложени от заинтересованата страна.

Когато захар В […] се изнася[…] от територията на държава членка, различна от тази, където [е] произведен[а], тези мерки се взимат след като е получено мнението на компетентните органи на тази държава членка“ [неофициален превод].

15 Член 3, параграф 1 от Регламент № 2670/81 е предвиждал:

„За количествата, които по смисъла на член 1, параграф 1 са пуснати на вътрешния пазар, заинтересованата държава членка събира за захарта В на 100 кг бяла или нерафинирана захар, в зависимост от конкретния случай, […] сума, равна на:

— най-високите вносни такси, приложими за въпросния продукт през периода на пазарната година, през която са произведени въпросните захар В, […] както и през на шестте месеца, следващи тази пазарна година,

и

— 1,21 [EUR]“ [неофициален превод].

16 Член 1, параграф 1 от Регламент № 1443/82 е предвиждал:

„За целите на членове 26—29 от [основния] регламент „производство на захар“ означава общото количество, изразено като бяла захар, на:

а) бяла захар;

б) сурова захар;

в) инвертна захар;

[…]“[неофициален превод].

17 Член 3 от Регламент № 1443/82 е предвиждал:

„1. Преди 15 февруари всяка година държавите членки са длъжни да определят [предварителните] стойности за произведената захар […] за текущата пазарна година за всяко предприятие, установено на тяхна територия.

[…]

3. Преди 1 октомври всяка година държавите членки са длъжни да определят окончателните стойности за произведената захар […] от всяко предприятие, установено на тяхна територия, през предходната пазарна година.

4. В случаите, когато са установени разлики след определяне на окончателните стойности за произведената захар, посочена в параграф 3, тези разлики се вземат предвид при определяне на окончателните стойности за произведената захар за пазарната година, за която са установени разликите“ [неофициален превод].

18 Член 4 от Регламент № 1443/82 е предвиждал:

„1. При спазване на следващите параграфи производството на захар […] на дадено предприятие по смисъла на членове 26—29 от [основния] регламент означава количеството захар или изоглюкоза, които са действително произведени от предприятието.

2. За дадена пазарна година общото производство на захар на дадено предприятие е производството, посочено в параграф 1, плюс количеството, прехвърлено към тази пазарна година, и минус количеството, прехвърлено към следващата пазарна година“ [неофициален превод].

19 Член 23 от Регламент № 1009/67/ЕИО на Съвета от 18 декември 1967 година относно общата организация на пазара на захар (ОВ 308, стр. 1) е предвиждал:

„1. Държавите членки определят основна квота или за всеки завод, или за всяко предприятие, произвеждащо захар на тяхната територия. Без да се засягат разпоредбите, приети по силата на параграф 3 или 4, тази основна квота се определя като средното годишно производство на захар на съответния завод или предприятие през периода на пазарните от 1961/1962 г. до 1965/1966 г. се умножи с коефициент, изразяващ отношението между основното количество на държавата членка и средното годишно производство на захар в тази държава през посочения период.

Основното количество възлиза за

Германия на 1 750 000 тона бяла захар,

Франция на 2 400 000 тона бяла захар,

Италия на 1 230 000 тона бяла захар,

за Нидерландия на 550 000 тона бяла захар,

за Белгийско-люксембургския икономически съюз на 550 000 тона бяла захар.

2. При определяне на основните квоти на всяко предприятие държава членка взема необходимите мерки за отчитане на интересите на производителите на захарно цвекло и на захарна тръстика.

3. Съветът, по предложение на Комисията, по реда на процедурата за гласуване, предвидена в член 43 параграф 2 от Договора, приема общи правила за прилагането на параграф 1 и евентуалните дерогации от разпоредбите на последния.

4. Ако се окаже, че е необходимо да бъдат приети подробни правила за прилагане на настоящия член, те се приемат по реда на процедурата, предвидена в член 40“ [неофициален превод].

20 Регламент № 1009/67 е отменен с Регламент (ЕИО) № 3330/74 на Съвета от 19 декември 1974 година относно общата организация на пазара в сектора на захарта (ОВ L 359, стр. 1).

21 Основният регламент е отменен и заменен с Регламент (ЕО) № 2038/1999 на Съвета от 13 септември 1999 година относно общата организация на пазара в сектора на захарта (ОВ L 252, стр. 1).

22 Регламент № 2670/81 е отменен и заменен с Регламент (ЕО) № 967/2006 на Комисията от 29 юни 2006 година за установяване на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 318/2006 на Съвета по отношение на производството над квотите в сектора на захарта (ОВ L 176, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 73, стр. 42).

23 Регламент № 1443/82 е отменен и заменен с Регламент (ЕО) № 314/2002 на Комисията от 20 февруари 2002 година относно установяване на подробни правила за прилагането на системата от квоти в сектор захар (ОВ L 50, стр. 40).

24 Въпреки това с оглед на датата на настъпване на фактите по главното производство към настоящия спор се прилага основният регламент, както и Регламенти № 2670/81 и № 1443/82.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

25 От акта за преюдициално запитване следва, че Pfeifer & Langen произвежда захар в своите заводи в Elsdorf, Euskirchen, Appeldorn и Lage (Германия).

26 След подадена от това предприятие декларация от 8 септември 1998 г. Hauptzollamt Köln-West издава констативен акт на 25 септември 1998 г. относно окончателното количество произведена от Pfeifer & Langen захар за пазарната 1997/1998 г.

27 На 4 ноември 1999 г. Hauptzollamt für Prüfungen Köln започва проверка на Pfeifer & Langen на място. На 16 януари 2003 г. Hauptzollamt Krefeld продължава тази проверка, която се отнася по-специално до дължимите за пазарната 1997/1998 г. производствени налози за захарта.

28 В доклада си от 9 май 2006 г. контролните органи посочват, че са открили производствен излишък спрямо посоченото в декларацията на Pfeifer & Langen. Вследствие на това с акт от 28 декември 2006 г. Hauptzollamt Aachen констатира, че Pfeifer & Langen е произвело излишък от бяла захар от 9 657,4 тона за пазарната 1997/1998 г. С акт от същия ден Hauptzollamt Aachen налага на Pfeifer & Langen налог за захар B в размер на 5 810 857,58 EUR за този производствен излишък.

29 Pfeifer & Langen подава административни жалби срещу тези два акта, като изтъква по-специално че член 3, параграф 4 от Регламент № 1443/82 не позволявал твърдяният производствен излишък да се отнесе към пазарната 1997/1998 г., тъй като той не бил открит преди 1 октомври 1998 г.

30 С решение от 27 април 2010 г. Hauptzollamt Aachen отхвърля административните жалби на Pfeifer & Langen по-специално с мотива че констатираният производствен излишък е отнесен правилно към пазарната 1997/1998 г., тъй като член 3, параграф 4 от Регламент № 1443/82 можел да се прилага само за декларираното от производителя производство. Що се отнася до недекларираните и установени впоследствие производствени излишъци, те трябвало да бъдат отнесени към пазарната година, през която са били направени.

31 Впрочем с акт също от 27 април 2010 г. Hauptzollamt Aachen изменя своя констативен акт от 28 декември 2006 г. и установява производствен излишък от 6 922,1 тона за пазарната 1997/1998 г. С друг акт от същия ден той изменя своя акт от 28 декември 2006 г. за налагане на налог и налага на Pfeifer & Langen производствен налог от 4 165 027,57 EUR.

32 В хода на съдебното заседание Pfeifer & Langen посочва, че този излишък представлява 1,4 % от цялото произведено количество захар през пазарната 1997/1998 г.

33 Pfeifer & Langen подава жалба срещу това решение пред Finanzgericht Düsseldorf.

34 Според запитващата юрисдикция разрешаването на спора по главното производство зависи от това дали излишъкът от захар, констатиран след края на пазарната 1997/1998 г. в рамките на проверка на Pfeifer & Langen на място, трябва да се отнесе към тази или към следваща пазарна година.

35 В това отношение запитващата юрисдикция подчертава, че член 3, параграф 4 от Регламент № 1443/82 е съобразен с Решение на Съда от 30 януари 1974 г. по дело Hannoversche Zucker (159/73, Recueil, стр. 121, точка 6), но че това решение се отнася за излишъците, произведени преди влизането в сила на ООП на захарта, какъвто не е случаят в делото по главното производство.

36 Впрочем запитващата юрисдикция отбелязва, че съгласно основния регламент разпределените на предприятията производствени квоти се отнасят до количествата, произведени през дадена пазарна година. Да се прилага обаче член 3, параграф 4 от Регламент № 1443/82 по отношение на излишъци от захар, констатирани след края на конкретна пазарна година, би довело до прехвърляне на това произведено количество към следваща пазарна година. При това положение запитващата юрисдикция иска да се установи дали подобно тълкуване е съвместимо със системата от производствени квоти.

37 При тези обстоятелства Finanzgericht Düsseldorf решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Следва ли член 3, параграф 4 от Регламент № 1443/82 да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба се прилага и по отношение на излишъци, констатирани впоследствие от компетентния орган в рамките на извършената проверка на място при производителя?“.

По преюдициалния въпрос

38 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 3, параграф 4 от Регламент № 1443/82 трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага към положение, в което в рамките на извършена впоследствие проверка на място при производителя националните власти са констатирали излишък от захар.

39 В самото начало следва да се напомни, че пазарната година обхваща периода от 1 юли на дадена година до 30 юни на следващата година. В съответствие с член 3, параграф 1 от Регламент № 1443/82 държавите членки трябва да определят до 15 февруари на всяка година предварителни стойности за производството на захар за текущата пазарна година по отношение на всяко предприятие, разположено на тяхната територия. В приложение на параграф 3 от този член те трябва след това да определят преди 1 октомври всяка година окончателните стойности на произведената захар от всяко предприятие през предходната пазарна година.

40 По силата на параграф 4 на същия член, когато след определяне на тези окончателни стойности „са установени разлики […], тези разлики се вземат предвид при определяне на окончателните стойности за произведената захар за пазарната година, за която са установени […]“.

41 Последната разпоредба, която е предмет на преюдициалния въпрос, има същото съдържание като тази в член 2, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 700/73 на Комисията от 12 март 1973 година относно установяване на подробни правила за прилагането на системата от квоти в сектора на захарта (ОВ L 67, стр. 12). Следва обаче да се отбележи, че в Решение по дело Hannoversche Zucker, посочено по-горе, Съдът се позовава на член 2, параграф 3 от Регламент № 700/73.

42 Делото, приключило с постановяването на това решение, се отнася до излишък от захар, констатирана в официален отчет на запасите след 1 юли 1968 г., когато влиза в сила ООП на захарта, но тази захар е била произведена преди тази дата.

43 Както приема Съдът в точка 3 от Решение по дело Hannoversche Zucker, посочено по-горе, въпросът е дали при изчисляването на производствения налог този излишък трябва да се отнесе към периода преди влизането в сила на ООП на захарта, тоест към първата пазарна година в сектора на захарта, за която се прилага системата на тази организация, или към пазарната година, през която той е бил констатиран.

44 В това отношение Съдът приема по-конкретно в точка 5 от посоченото решение, че с оглед на техническите условия за съхраняването на захар отчети на запасите могат да се правят само през интервали от няколко години и че на практика, когато е констатиран излишък спрямо запасите, изчислени въз основа на счетоводството на производителя, било трудно да се определи с точност годината, през която действително е бил произведен подобен излишък.

45 Съдът добавя в същата точка, че отнасянето на излишъка от захар към предходна пазарна година би наложило поправяне на окончателно определените за тази пазарна година производствени стойности за отделното предприятие, но и също за държавата членка и за цялата Общност, и че поради последиците, които би породило с обратна сила върху изчисляването на производствените квоти и на налозите, които следва да се платят за произведения излишък, подобно поправяне би довело до административни усложнения, несъразмерни с преследваната цел.

46 В точка 6 от същото решение Съдът заключава, че при тези обстоятелства на поставените въпроси следва да се отговори в смисъла, който впрочем е изрично закрепен в приложимия от 15 март 1973 г. Регламент № 700/73 — че различие, констатирано след установяване на окончателното количество на производството, трябва да бъде взето предвид за пазарната година, през която е било констатирано.

47 При все това следва да се установи, че разглежданите обстоятелства в делото по главното производство се различават от тези по делото, приключило с постановяване на Решение Hannoversche Zucker, посочено по-горе, доколкото констатираният в последното дело излишък от захар се отнасял за производство на захар, което не е надхвърляло квотата, установена в действащата правна уредба, тоест в член 23 от Регламент № 1009/67. Тази квота е съответствала по същество на общия брой на предвидените в основния регламент квоти, наречени „захар А“ и „захар Б“.

48 Между страните обаче е установено, че излишъкът от захар, констатиран в делото по главното производство, представлява захар В по смисъла на член 24, параграф 1, буква а) от основния регламент, а не захар А или Б. Впрочем това обстоятелство не е оспорено от нито една от посочените в член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз заинтересовани страни, представили становища пред Съда.

49 Вследствие на това, макар и разрешението, възприето от Съда в Решение по дело Hannoversche Zucker, посочено по-горе, да е валидно, що се отнася до установяване на окончателното количество произведена захар, спадаща към квотите А и Б, следва да се провери дали член 3, параграф 4 от Регламент № 1443/82 е приложим и към положение, в което излишното количество захар, констатирано от националните власти в рамките на последваща проверка, извършена на място при производителя, представлява захар В.

50 В това отношение следва да се констатира, че текстът на член 3, параграф 4 от Регламент № 1443/82 не позволява да се приеме, че неговото материално приложно поле трябва да се ограничи до захарта А и Б.

51 При все това тази разпоредба трябва да се тълкува с оглед на общата структура, както и на целите на правната уредба на Съюза относно ООП на захарта.

52 В това отношение следва да се вземе предвид фактът, че основният регламент е въвел специална система за третиране на излишъците от захар В. Според тази система производителят на захар, който е надхвърлил квотите за захар А и Б и по този начин притежава определено количество захар В, има възможност за избор, що се отнася до този последен вид захар.

53 Всъщност, от една страна, той може, както е предвиждал член 26, параграф 1 от основния регламент, да изнесе тази захар В преди 1 януари след края на въпросната пазарна година. Ако не бъде доказано, че износът на въпросния вид захар е извършен в предвидения срок, производителят е длъжен да заплати дължимата такса по член 26, параграф 3 от този регламент.

54 От друга страна, по силата на член 27, параграфи 1 и 2 от основния регламент производителят може да реши да прехвърли това количество захар към следващата пазарна година, за което засегнатата държава членка трябва да бъде информирана преди 1 февруари. Ако определено количество от така прехвърлената захар е пласирано на вътрешния пазар през задължителния срок на съхранение, се плаща такса върху това количество пласирана захар.

55 От това следва, че съответно към 1 януари или към 1 февруари статута на излишъците от захар В трябвало да бъде установен със сигурност.

56 При все това тълкуване на член 3, параграф 4 от Регламент № 1443/82, което позволява излишъците от захар да се отнасят към пазарната година, през която са констатирани, би накърнило целта на системата на захарта B, която се изразява в това да не се допусне тази захар да бъде пласирана на вътрешния пазар.

57 Всъщност, ако беше възможно захарта B, подобно на захарта A и Б, да бъде взета предвид при установяване на окончателното количество произведена захар за пазарната година, през която е била констатирана разликата, по силата на член 3, параграф 4 от Регламент № 1443/82, производителите нямаше по никакъв начин да бъдат принудени да изнасят тези излишъци от захар или да ги декларират и да ги прехвърлят към следващата пазарна година. Така не би било изключено тези производители да запазят за неограничено време същите тези излишъци от захар, които е можело да бъдат винаги отнасяни към пазарната година, през която са били констатирани, макар и на практика да става въпрос за прехвърляне на захар от предходна пазарна година.

58 Подобно положение обаче не само би попречило на ефективния контрол на търговията на захар B, но и би нарушило член 27, параграф 3 от основния регламент, който предвиждал евентуално ограничаване на количествата захар, които могат да бъдат прехвърлени.

59 Колкото до довода на Hauptzollamt Aachen, че член 3, параграф 4 от Регламент № 1443/82 се прилагал единствено ако производителят не е знаел за съществуването на излишъка към момента на деклариране на окончателното количество произведена захар, освен срещнатите трудности при доказването на подобно обстоятелство, следва да се напомни, че съобразителен икономически оператор, познаващ състоянието на правната уредба, трябва при оценката си на предимствата, които може да донесе търговията със захар, да отчита рисковете, свързани с производството на подобна стока, по-конкретно трудността да се определи със сигурност количеството произведена захар, и да приеме тези рискове като част от обичайните неудобства, присъщи на подобно производство.

60 Освен това следва да се уточни, че предвидената в разглежданата правна уредба система, приложима за захар B, почива на обективни критерии и се прилага независимо от каквото и да било измамно намерение на производителя. По този начин таксите, предвидени за неизвършен износ на захар B в предвидения срок по член 26, параграф 1 от основния регламент или за пускане на тази захар на вътрешния пазар по смисъла на член 27, параграф 3 от този регламент, трябва да бъдат наложени, без да се взема предвид евентуално измамно поведение на производителя.

61 От гореизложеното следва, че захарта B не попада в приложното поле на член 3, параграф 4 от Регламент № 1443/82.

62 Вследствие на това на поставения въпрос следва да се отговори, че член 3, параграф 4 от Регламент № 1443/82 трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага за излишък от захар, констатиран от националните власти в рамките на последваща проверка, извършена на място при производителя, ако този излишък представлява захар B.

По съдебните разноски

63 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Член 3, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 1443/82 на Комисията от 8 юни 1982 година относно установяване на подробни правила за прилагането на системата от квоти в сектора на захарта, изменен с Регламент (ЕО) № 392/94 на Комисията от 23 февруари 1994 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага за излишък от захар, констатиран от националните власти в рамките на последваща проверка, извършена на място при производителя, ако този излишък представлява захар B.

Подписи